

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

משוכה. משמע רחוקה היא מן הכתלים: או סלוייה. שאין ראשיה מונחים על גבי הכתלים אלא תלויה באויר שקצרה משתי רוחותיה וכגון שנעץ קנה כל שהוא באמצע פתח המבוי ומן על גבו אף הקורה כזה: רצן שמעון סבירא ליה בכל דוכתא פחות מד' לזבד דלמי:

משוכה מבחוץ. שנמשכה לתוך רשות הרבים כגון הא"י צעין דלעיל [ח:] דשמי יתדות: סלוייה מפניס. שקצרה משתי רוחות ואינה מגעת לכתלים אלא

תלתית באויר ואמרין לזבד להארין ראשיה: אידי ואידי מפניס. ומריווהו בקורה קצרה עסקינן: **משוכה מרוח אחת.** ראשה אחד על הכותל וראשה השני אינו מגיע לכותל שכנגדו: רצ אשי אמר. משום ד' רוחות לא אינטריכא ליה דכיון דמתא משוכה מרוח אחת הוא הדין משתי רוחות אלא חדא קמתי משוכה והיא תלויה שקצרה היא מהגיע לכתלים ועוד שתלויה היא למעלה מגובה

כותלי המבוי: והכי דמי כגון שנעץ שמי יתדות עקומות על גבי צ' כותלי מבוי. ועקמיותיהן נוטות זו כלפי זו להיותן סניף להארין הקורה

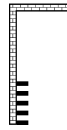
משני לדידי כשתנתן עליהם והם עצמם אינם ראויים להכשר קורה שאין בהן רוחב טפח כשיעור הכשר קורה דמתמימין: ואין עקמיותיהן שלשה ואיכא למימר לזבד מראשי הקורה ולכתלים ואין גובהן של יתדות ממעל לכתלים שלשה טפחים דליהוה גובהן שלשה טפחים הוה מיפסלה דקורה על גבי כתלים צעין אצל השתא בפחות משלשה אמרינן חצות השפל כאליו מונחת על הכותל: לזבד.

לשון סניף להארין ובלע"ז אפש"ט: גידון כרמליית. ואסור לנטולטל שם: **מספספא מילתיה דרבי יוחנן.** דלמנר פוק תני לזבד אלא מותר הוא אחת קורה קאמר ליה דקסבר מודו החילון יורד וסומס: אצל צין לחיים. צמזמ שאין שם קורה מודה דאסור: מקום שאין צו ד' על ד'. עומד צין רשות הרבים לרשות היחיד הואיל וליכא מקום חשוב לזבד רשות באנפי נפשיה הוא וצבילי להכא ולהכא והיינו מקום פפור: לנספך עליו. משאות: ובלע"ז שלא יחילופו. ללא לימרו דקא מעיל מרשות הרבים לרשות היחיד ואתי למישרי הולאה בשבת. וצין לחיים נמי

שאין בגובהו שלשה. ואם תאמר והא אמר בסוף פ' פרק היסן (סוכה ד' כג.) דכי יש צרכו טפח אמר חצות ומי אפילו ביתר מג' וקורה דרחצה טפח ימנא נמי חצות ומי אפילו גבוה מג' ובלאו הכי קשה אמאי לא שריא אפילו ביתר מג' כיון דקורה תוך עשרים וי"ל דהכא צעין קורה על גבי מבוי

וביתר מג' לא הוי היכר מדע דהא משוכה מבחוץ אפילו בפחות מג' לא אמרינן לזבד: **תוך הפתח צריך** דהיי אחר דהתירו. לאו משום דנמשז כמבוי צפני עצמו דליו מבוי יתיר בלתי וקורה אלא אם כן ארכו יתר על רחבו וצמיס וחזירות פתוחין לתוכו:

ורבא התם הוא אדפתוהו כרמליית. ואם תאמר צפרק קמא דשצת (ד' ו.) גבי אחרים אומרים אסקופה משמשת שמי רשויות פתח פתוח כלפינים פתח נעול כחצון ופרין פ' מהא דלמנר רצ נריך לתי אחר להטירו ומשני הכא באסקופת מבוי עסקינן ואמאי לא משני התם אסקופה פתוחה לרמליית והואו דלחיים צפתות לרה"ר וי"ל דלי צפתות לרה"ר כיון דלין צו ארבע פ' על ארבע פ' הוי מקום פטור ואפילו פתח נעול נמי כלפינים ומדע דלאציי נמי לוקמא בגובה שלשה דהוי מקום פטור כדאמרין לעיל אלא משום דאם כן אפילו נעול נמי: **לרש"י** דאמר לזבד משתמש עד חודו הפנימי. זו אינו מדברי רבי יוחנן דהא רצ אשי מפרשה צע"ל ואם תאמר אם כן מלי פירין לזבד הוא יפרש דפליגי שרצפו בלחיים רחבים ארבע פ' דרצא מודה לעיל רחבים ארבע פ' דאסור ואפילו צע"ל רחבים ד' פליגי ומשכחת פלוגמא דרש"י ג' אומר לזבד והי צין כולס יש ד' ואסור להשתמש כנגדו ולרצנן דאמרי לא אמרינן לזבד משתמש עד חודו החילון של לתי החילון וי"ל פ' כיון דכשאיין כ"א צ' לחיים וצבל א' משתהו ושמיסה לרופים צפתות מד' לא משכחת פלוגמיהו דרש"י ג' ורצנן ולא משכחת פלוגמיהו לפרושי צמילתיה דהיא מבוי שרצפו בלחיים צפתות מד' פ' צמזמ ד' אשי ג' דרצ אשי מוקי לה צמזמ ד' אמות כיון שאמר ר' יוחנן מבוי שרצפו הוי כאליו פירש דהיא ד' אמות דמשך מבוי ד' אמות: ולרש"י ג'

מבוי שרצפו בארעא וגוירא בשמיא אין מצא מין את מינו וגיעור רב

אפילו חשבת ליה מקום צפני עצמו צטל להכא ולהכא ושרי: בגובה שלשה. דמינכרא אצל צין לחיים דלא מינכרא דוכתא אי שריית לנטולטל התם אתי להחילוף ולאפוקי לרשות הרבים: סוד הפסח. כגון מבוי שיש פנימין רחבים לפתחו מכלן ומכלן והן הן לחיים שלו נריך להעמיד לתי אחר מבחוץ אם ילצה להשתמש צין הפנימין: דאיש צבו ארבעה. צרוחצ הפנימין צמזמ המבוי דכל ד' רשות באנפי נפשיה היא וכרמליית היא ומדרצנן אסורה: כרמליית. לצקעה דשייך ומצטרף למינו שחולה לו: יעצה. אורחי: מלא. כרמליית צעין לחיים שלא היה צו שיעור כרמליית: אם מינו. שחולה לו: וגיעור. נתחוק על ידי מינו וגיעור משתנה שהיה בתחלה צטל אצל שאינו מינו. ודוגמתו צבבורות (ד' כג.) טומאה שצבטה ומזרה וגיעורה: אצל פתוח לרשות הרבים שלא זה מינו ולא זה מינו ולכאן וכאן צטלה: ואם לא ספספא דצין לחיים. לר' יוחנן אסור: והאמר צאנו למחלוקת רצן שמעון ורצנן. דאפילו לעיל צמזמשה ועד ד' אי אמרינן לזבד או לא מאותו מחלוקת אלו למידין שאף בהכשר מבוי זה אי משלוקת ציניהן. ורבי יוחנן לא מפרש מילתיה והשתא קא מפרש רצ הונא צריה דרצ יהושע דעל כרחיק הא דקאמר רבי יוחנן דשייכא פלוגמא דרצן שמעון ורצנן הכא לא משכחת לה אלא צמזמשה לא הוי אלא משתמש צמזמ אלא עד חודו הפנימי של לתי הפנימי אלא משום ולחון הוי צין לחיים ואסור ולרצנן לא הוי כחד לתי ובלתי החילון משתמי מבוי ומותר להשתמש בכל המבוי עד חודו הפנימי של מילון דכנגד חילון לחודיה הוי צין לחיים. אלא לרבי יוחנן צין לחיים רצני יוחנן מותר מאוי שייכא פלוגמיהו דרצן שמעון ורצנן להכא צין הוי כולהו צין לא הוי כולהו כנגד כולס הוא משתמש:

גב א ב מ' פ"י מהל' שנת הלכה עד טושיע' א"ח ס' שנת טעין [כא] ס':
ג ג ד מ' ש' שס הלכה יא סגמ עשין דרצנן א טושיע' א"ח ס' שנה טעין ד':

רבינו הננאל

משוכה או תלויה חתו מג' אין צריך קורה אחרת. ג' צריך קורה אחרת. רש"י אומר אם יש ביניהן ארבעה צריך קורה אחרת. ואמרין מאי משוכה לאו משוכה חוץ למבוי ונתנה ע"ג יתירות כי האי גונא, וקמי דאם הקורה נתנה בפחות משלשה אין צריך קורה אחרת, ומותר לטלטל(ו) במבוי. ומשני רבא לא, אידי ואידי בין משוכה בין תלויה מבפנים של מבוי תלויה ונתנה מרוח אחרת. כגון שנתן קורה ע"ג המבוי ורצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה שנגבה במבוי. פחות מג' טפחים לזבד דמי וכאילו ע"ג שני הכתלים היא נתנה ואין צריך קורה אחרת וכו'. תלויה, כגון שזו הקורה תלויה באמצע מבוי ואינה נתנה לא בכותל זה ולא בכותל זה, ס' היא בפחות מג' טפחים מיכן ומיכן אין צריך קורה אחרת. וקמ"ל דאמרין לזבד בכו' רוחות. רב אשי אמר משוכה היא תלויה היכי דמי כגון שצנץ ב' יתרות עקומות. כגון עקמיות של אמתן. שאין בגובהן שלשה ולא בעקמיותן שלשה, ותלה הקורה בחבל ביניהן והיא תלויה ומשוכה, כלומר בתוך הקורה מבוי. כותלי המבוי. וקמ"ל דאמרין גוד אטיק מצינתה מן הקורה ולמעלה, ותוב אמרינן חבוי רמי ביהרות כדי דהמרות כאילו נתפשטה עקמיותן להשתנות לקורה כדי שתהיה הקורה על שני הכתלים. וקמ"ל כרבא דהא רב אשי דהוא בתרא מתרץ למתניתא דא כותמיה. כיון דאמר רבא בין הקורה ובין הלחיים מותר להשתמש, א"ל רב אשי (דהוא א) הונא בריה דרבי יהושע ואת לא מספריא דבין לחיים אסור, דהא אמר רבא בר בר חנה א"ר יוחנן מבוי שרצפו בלחיים פחות פחות מד', פ' כותל של מבוי בכל משך פחות מד' טפחים מרחיב ציבוי הכותל כשיעור טפח וצראה לתי, וכן מוקי צעין הזה רוב אורכו של מבוי. וא"ר יוחנן ככה"ג באנו למחלוקת רש"י ג' ורצנן, שחולקין (דהא) [בהא] דתניא היה קורה משוכה או תלויה פחות מג' א"צ קורה אחת כו', עד כ"ע בין לחיים אסור. ושני (רבה) [רבא] במבוי שפתחו לכרמליית משום דמצא מין את מינו וגיעור, אבל אם היה פתוח לרה"ר מותר.

ל' נראה דשיעור הוא וכן יתא כפרי ר"ח נעיל ח: שעתקתו מג' כן. והמנייה דכ"ו לא נחתל בה"ש"י שאולי ג"י אחרת היה לו כפון.